

II Viaggio di Goethe in Italia

Senza dubbio ogni viaggio ha un senso quando è valutato con un lungo viaggio interno che la persona fa per scoprire se stessa.

Come dice Saramago: "Se non esci fuori da te stesso, non puoi scoprire chi sei. C'è il bisogno di allontanarsi dall'isola per poter vederla. Se non ci allontaniamo da noi stessi, se non rimaniamo a una certa distanza, non possiamo vederci."

Lo scrittore che ha celebrato il suo trentasettesimo compleanno con un piccolo gruppo di amici il 28 agosto del 1786, dopo qualche giorno si avvia discretamente verso le tre del mattino del 3 settembre 1786. Si tratta del viaggio segreto che si farà sotto il soprannome commerciante Johan Philip Möller di Leipzig. Come scriverà a Charlotte Von Stein a cui dedica il suo diario, parte discretamente come se fuggisse pensando di non averne il permesso. (pensando che non gli sarà consentito.)

Con questo viaggio che considererà in futuro come gli anni più felici della sua vita; troverà sia occasione di conoscersi, sia i suoi pensieri riguardo alla vita e all'arte saranno impressionati così che apprenderà a guardare all'ambiente circostante con un approccio diverso.

Goethe için hayalini hep kurduğu bu seyahati gerçekleştirmek ne kadar mutluluk verici ise, uzun yıllardan beri kendisine en yakın kişi konumundaki Charlotte Von Stein için de bir o kadar büyük bir hayal kırıklığı, hatta olmaz bir darbe olarak algılanacaktır.

Gittiği yerlerden renkli tasvirlerle dolu mektuplar yazıp onunla İtalya izlenimlerini paylaşacaktır. "Dolunayda romada gezinmenin ne kadar güzel olduğunu yaşamayan bilemez. Işık ve gölgelerin oluşturduğu muazzam alanlar tüm ayrıntıları kaplıyor ve göz yalnızca en büyük görüntüleri algılayabiliyor

Realizzare questo viaggio che lui sognava da sempre rende Goethe molto felice mentre per Charlotte Von Stein che è la persona più vicina a lui da tanti anni, il viaggio è percepito come una delusione totale anzi un colpo irreparabile.

Condividerà con lei le sue impressioni sull'Italia scrivendole lettere piene di descrizioni vivaci dai luoghi visitati. "Chi non la viva, non può sapere quanto è bello fare un giro sotto la luna piena a Roma. Le enormi aree formate da luci e ombre coprono ogni dettaglio e l'occhio percepisce soltanto le immagini più grandi.

Yazar, gördükleri karşısında farklı izlenimlere kapılan ve zenginleşen iç dünyasını güncesinde ve çeşitli kişilere yazdığı mektuplarda ortaya koyarak İtalya seyahati hakkında pek çok bilgi verir. İtalya'ya seyahat etme düşüncesi Goethe'ye nereden gelmiştir. Ünlü sanatçının çocukluğu 1740 yılında sekiz ay boyunca İtalya'da yaşayan babasının bu ülkeye ait anı ve izlenimleri dinlemekle geçmiştir.

Nitekim Frankfurt'taki evlerinin duvarları Roma'daki bazı ünlü meydanların sulu boya resimleriyle süslüdür. Kaderin kaderin bir cilvesiyle Goethe'nin Roma'da ikamet edeceği ev de bu meydanlardan birine, Popolo meydanına çok yakın mesafede olacaktır. Ayrıca sanatçı kız kardeşiyle birlikte İtalyanca dersleri de alır.

Lo scrittore ci informa ampiamente nel suo diario sul suo viaggio in Italia mettendo in evidenza nel suo diario e nelle lettere scritte a varie persone il suo mondo interiore impressionato e arricchito nei confronti delle cose viste. Da dove viene idea di viaggiare in Italia alla sua mente? L'infanzia del grande autore è passata ascoltando i ricordi e le impressioni di suo padre che è vissuto per otto mesi nel 1740 in Italia. Infatti, i muri della loro casa a Francoforte sono decorati con i dipinti ad acquarello delle alcune piazze famose di Roma. Con uno strano gioco del destino, la casa dove Goethe vivrà a Roma, sarà situata molto vicina a uno di queste piazze, al piazza di Popolo. In più, l'autore frequenta corsi d'italiano con sua sorella.

Aslına bakılırsa Goethe'nin İtalya seyahati hep düşlenen bir olguyu gerçekleştirenlerin yanı sıra onun Weimar'daki kişisel sosyal ve siyasal sorumlulukları ile dolu hayatından bir kaçış anlamını da barındırmaktadır. Goethe'nin Weimar'daki hayatına bir göz atmak gerekirse, 1775 yılında bir çok beklentiye sahip olan şair, büyük Karl August'un sarayına gelir. Ancak, 10 yıl boyunca giderek fakirleşen bir dükalıkta birbirini monoton bir biçimde izleyen ve dikkatli çalışma ile titizlik gerektiren, idari işler yaptıktan sonra siyasi reformların gerçekleştirilebileceği konusunda umutlarını kaybeder. Bu noktada, Goethe'nin sorumluluk alanına karayollarının savaş ve güvenlik meselelerinin, madenlerin ve vergi işlerinin de girdiğini belirtmek gerekir. Dolayısıyla sanatçı olarak yeteneklerini ve yaratıcılığını kullanmasına zaman kalmamaktadır.

Infatti, il viaggio di Goethe in Italia, oltre a realizzare un fatto sempre sognato, ha anche un valore di un'evazione dalla sua vita piena di responsabilità personale, sociale e politica a Weimar. Se si dà un'occhiata alla vita di Goethe a Weimar, il poeta nel 1775, con tante aspettative arriva al palazzo di Duca Carlo Augusto. Ma, dopo aver fatto gli affari amministrativi che proseguono in monotonia e richiedono attenzione e meticolosità in un ducato che diventa sempre più povero, Goethe perde le sue speranze riguardo alla realizzazione di riforme politiche. A questo punto, è necessario indicare le autostade, gli affari di guerre e di sicurezza, le minire e gli affari fiscali sono entrati nel campo di responsabilità di Goethe. Di conseguenza, non c'è più il tempo per utilizzare le sue abilità e la sua creatività da un'artista.

Weimar'a gitmeden önce "Götz" ve "Clavigo" ile "Genç Werther'in Acıları" romanlarını kaleme almış olan Goethe, Weimar'da kaldığı on yıl boyunca yalnızca bir kaç çalışma yapabilmiştir. 1786 yılında Leipzig'de Göschen yayınevi ile tüm eserlerinin basımı için anlaşma yaparken onun ne kadar az üretmiş olduğunu anlayarak, tüm sorumluluklarında sıyrılıp yeniden yaratıcılığına kavuşabilmek için İtalya seyahatine çıkmaya karar verdiğini düşünmek yerinde olur. Gerçekten de iki yıl sürecek olan bu seyahat Goethe'ye taze bir nefes vererek Akdeniz ruhu ile tanıştıracak, sanatçıya yazacağı yeni eserler için ilham kaynağı oluşturacaktır. "Kendimi yeniden yaşamayı öğrenmesi gereken bir çocuk gibi hissediyorum. Burada hiç kimse kapıları kapatmıyor ve pencereler sürekli açık. Kimse pelerin giymiyor. Dağdan inmiş kuzeyli bir ayı gibiyim." Zaman zaman oldukça sert sözlerle kendini eleştiren Goethe seyahat amacını açık bir şekilde orataya koyar: "Bu muhteşem seyahatin amacı hayal dünyasına kendimi kaptırmak değil, nesnelere ilişkili olarak kendimi tanımaktır." Yeni enerjilerle dolan Goethe gerçekten de bu seyahatin ardında "Tasso", "Faust", "Egmond" ve "Iphigenia" dramlarını tamamlayacaktır.

Prima di andare a Weimar, Goethe che ha scritto i drammi "Götz" "Clavigo" e "I Dolori del Giovane Wertheim", ha potuto fare soltanto pochi studi durante i dieci anni che è stato a Weimar. Sarebbe giusto considerare che avesse deciso di fare un viaggio in Italia per poter riavere la sua creatività, allontanandosi da tutte le sue responsabilità, mentre faceva un accordo con la casa editrice Göschen per pubblicare tutte le sue opere a Leitzig nel 1786 rendendosi conto quanto poco aveva prodotto. Infatti, questo viaggio di due anni lo introdurrà rinfrescandolo lo spirito mediterraneo e sarà la fonte d'ispirazione per le sue nuove opere future.

"Mi sento come un bambino che ha bisogno di imparare a vivere di nuovo. Qui nessuno chiude le porte e le finestre sono sempre aperte. Nessuno si mette il mantello. Sono come un orso dal nord sceso dalla montagna." Goethe che si critica con parole abbastanza dure di tanto in tanto, mette in evidenza chiaramente il suo scopo di viaggio: "Lo scopo di questo magnifico viaggio non è perdersi al mondo d'immaginazione, ma conoscere me stesso in relazione agli oggetti." Infatti, Goethe riempito con nuove energie compierà i suoi drammi di "Tasso", "Faust", "Egmond" e "Iphigenia" dopo questo viaggio.

Weimar'da onun gündən güne yıpranmasına neden olan bir başka etken de Charlotte Von Stein'dir. Kendinden yedi yaş büyük olan Von Stein ile platonik bir ilişki yaşamaktadır. Zira Von Stein evlidir. Seyahate çıkmasında önemli rol oynayan iki neden, görüldüğü gibi iş ve aşktır. Goethe 1500 kilometre sürecek olan İtalya seyahatine kimlik değiştirerek tüccar Möller olarak çıkar. Roma'ya vardığında şehirdeki alman şair, yazar ve ressamardan oluşan sanatçılar topluluğuna katılır: artık tam bir sanatçı gibi yaşamak istemektedir. Sanatçının ruhunun bu derin ihtiyacını anlayışla karşılayan Karl August, Goethe'ye süresiz ücretli izin verir.^[5]

Böylece Goethe resmi kimliğinden ve beraberinde getirdiği sorumluluklardan sıyrılabilir ve kendini yeni bir dünyayı keşfe ve bu yeni enerjilerle çalışarak eser yaratmaya verebilir. "Genç Wertel'in Acıları" romanının yazarı eserinin yarattığı skandal ve kilise tarafından sansürlenmesi gibi sevimsiz olayların artık dışındadır. İtalya'da geçirdiği ilk dönem tam anlamıyla bir renk cümbüşü ve izlenin ziyafetidir.^[6]

Un'altro motivo per cui Goethe si consuma di giorno in giorno a Weimar è Charlotte Von Stein. È in relazione platonica con Von Stein che è sette anni più grande di lui perchè Von Stein è sposata. Come si vede, i due motivi che giocano un ruolo importante per il viaggio sono il lavoro e l'amore. Goethe si parte per il suo viaggio in Italia di 1500 chilometri cambiando l'identità in commerciante Möller. (Cambiare qualcosa IN una cosa) Quando arriva a Roma frequenta il gruppo formato da poeti, autori e pittori tedeschi della città: ormai vuole vivere come un'artista vero. Carlo Augusto che comprende il bisogno profondo dello spirito dell'artista, dà un permesso a Goethe illimitato a pagamento. Così, lo scrittore di "I Dolori del Giovane Wertheim" è ormai fuori da fatti spiacevoli come lo scandalo creato dalla sua opera e la sua censura della chiesa. Il suo primo periodo che ha passato in Italia è in ogni senso una festa d'impressioni piene di colori.